

הפלדיונה הזאת

הכנסת
מאת ש. יוסף

הכנסת בקו הראשון צור, הפעם במצור הש"ג והכפור. יומיים היתה ירושלים מנותקת מכל הארץ. אין יוצא ואין בה. העתונים פרסמו "הודעות רשמיות" כבימים "ההם": "השיירה יצאה, אולם עדיין לא הגיעה"... אולם ביום ג' בבוקר "נפרצה הדרך והגיעה השיירה הראשונה". ובשיירה הראשונה — בקו הראשון בחזית פריצת מצור השלג על ירושלים — הגיעו חברי הכנסת.

היתה להם לחבריה הכנסת ולעובדיה פגרה קטנטנת של יום ומחצית היום, שהלצנים קראו לה "פגרת השלג".

שתי התחנות הסופיות בכל יום ד' ובמקרים היוצאים מן הכלל ביום ה' בשבוע, הופכים מס' דרוגות בניין הסוכנות בירושלים מעין תחנת אוטובוסים סופית.

נמצאות בעבודה". ראש הממשלה התעכב בתשובתו במיוחד על ענין ששיערה השעות בזו הלשון:

— ורהפטיג מפרד לא מ'8 השעות שהאשה תעבוד, אלא מ'16 השעות בהן לא תעבוד. איני יודע, מה יהיה כשהאשה לא תהיה בצבא, הרי יצטרך לשמור על האשה במשך 24 שעות ביממה, איך יעשה זאת?

"מעמים" בענין האימונים בשבת, שרוב הכנסת התנגד

להם, היתה הסתייגות של חבריה הכנסת א. בן-אהרון (מפ"ם). מר ז. א. הרנובין, יו"ר ועדת חוץ ובטחון העיר, כי על כך כבר היתה הצבעה פעם בכנסת, בזמן שדנו על החוק:

— או היתה על כך הצבעה לא טכנית, אלא מטעמים פרינציפליים!

— מטעמים קואליציוניים! — תימן בקריאת ביניים מר י. בן-אהרון.

האזרח מה הוא אומר?

פעמי האביב היום ראיתי פרפר צהוב מתעופף בנחת בין גנים, מתרפק על קרני השמש

המבהיקות, החמימות. האילנות עטו גון ירוק רענן. הצפרים קוראות זו אל זו. משמע: האביב בא. והן רק לפני שבוע ימים היתה העיר מכוסה שלג

והמים קפאו בלילה בתוך הצנורות... אכן, כזאת היא ארצנו — שובבה, סעירת-מוג, קפריזית. אתמול — כפור, היום אביב. זגם החיים כל יום אחד

תשתולל סופה ולמחרתו תורח השמש... והאזרח המפוכח שואל את עצמו: האם לא בהשפעת מזג-האוויר הייתי אתמול פסימי כל כך? הנה, ורחה השמש ומצב הרוח גשתנה לטובה!

בכלכלה ובפוליטיקה בקריה אומרים: אם חופשה למשך שלושה שבועות סימן שהענינים בסדר (פחות או יותר).

שני דברים התרחשו — האחד בשטח הכלכלי והאחר בשטח המדיני —

חבר הכנסת מ. ד. לוויין שטיין מ"אגודת ישראל" הקיצוניים הוא כמובן, נגד קבלת חוקה. הנימוק החוק בשבילו הוא כדלקמן:

— אם יכתב בחוקה מה שיש בתורה — הרי היא מיותרת... אם יכתב בה מה שאין בתורה — הריהי אפיקורסית מתמרדת ופסולה מעיקרה...

בסוף נאומו העיר מר פ. לובי יאניקר, מאנשי מפא"י המתנגדים לקבלת חוקה לאלתר:

— לא היה עוד כנאום "בעד" החוקה כנאומו של לוינשטיין מה"אגודה", שדבר נגד החוקה...

מה זאת "הומאניות"? גה הכנסת את השאלה במספר הנרשמים לר"ש

שות הדיבור. הפעם לא היה סייג סיעתי לא במספר הנאמים לכל סיעה ולא בזמן שהוקצב לכל נואם.

כיוון שכך, צדק היו"ר, שביקש מאת הנרשמים לויכות:

— אני מקווה שחברי הכנסת ינהגו במידת ההומאניות ולא ינצלו מקרה יוצא מן הכלל זה יתר על זבידה.

ובכן לויכות נרשמו כ־40 נואמים, לעת־עתה. עדיין פתוחה הרשימה והיד מוכנה לרשום. כבר נאמו בישיבה אחת 8 נואמים ובסוף הישיבה הודיע היו"ר:

— רשומים אצלי עוד 29 נואמים... בלי עין הרע...

פחד "ששיעשרה השעות" שוב עמדה האשה במר"כ הויכות, כשיגה הכנ"ס בתיקונים לחוק שיריות החובה. השאלה

עמדה על הפרק היתה האם תצטרך האשה "יוצאת צבא" לשרת שנתיים או רק שנה. ואפשר 18 חודשים. שנתיים — זו הצעת שר הבטחון. שנה — הצעת הדתיים ו־18 חודשים — הצעת חירות.

כדי להביא נימוקים בעד 12 חודשים העלה חבר הכנסת ז. יארי-הפטיג (דתיים) נימוק מספרי חדש והוא "ענין 16 השעות". מר ורהפטיג אינו חושש ל־8 השעות ביום שה"חילת תעבוד בצבא, אלא ל...ששי-עשרה השעות ביממה שהחילות אינן

הצירים והפקידים על מזודותיהם. לבור שים מעילים חמים ועטופים סודרים לצואריהם, מחכים לאוטובוסים שיובי לום לשפלה. וכשאינן והישיבה באותו יום נמשכה יותר מאוחר מאשר שעה 10:9, וכבר ברור, כי הלילה לא יחזור לתל-אביב, מעיר היו"ר לממורטי העי-צבים:

— אין צורך למהר: לא כדאי הלילה ממילא אין נוסעים...

הפעם הפקע גם בנין הכנסת "הישן" שעל חוף ימה של תל-אביב לתחנה סופית. כאן נתאספו חברי הכנסת שאי גם ירושליים, וש"בש מולם" לא הביאם לירושלים עוד ביום א' בבוקר

לישיבות שונות, כדי לתפוס את מקור מם בקו הראשון של מבצע "פריצת הדרך לירושלים"...

הנפגע הראשון ה"נפגע" הראשון והיחידי שבין חברי הכנסת שעלו בסערה לירושלים,

היה חבר הכנסת ד"ר י. לא.ם. בקרבת אברגוש נתחולל קרב קשה, פצצות-מימן (בצורת כדורי-שלג) הועפו משני הצדדים. וכשפתח חבר הכנסת ה. רובין את חלון האוטובוס, כדי לחוות במחזה, התפור צץ רימון שלג בצוארו של ד"ר י. לא.ם.

קור וחום בויכות בואולם (האולם מוסק); עץ החוקה ביחס הפוך לקור שהיה בארץ. אולם גם הויכות לא התחמם יתר על המידה. רק לרגע עלה מר-החום בויכות, כשאנשי מפא"י החלו להפריע לחבר הכנסת מ. בגין (חירות) בנוסח:

— דבר לענין... אולם על קריאת ביניים מצד שר המשטרה, העיר מר מ. בגין בקול רם:

— שר המשטרה, שר המשטרה, יואיל נא שר המשטרה לא להפריע לי... כאן הוא חבר-כנסת ולא שר משטרה... החלו צעקות הדדיות ו"מחמאות" עפו מספסלי חירות לספסלי מפא"י והלך וחזור, ביניהן, כאלה, שמשמי עים אותן בכל פרלמנט ומציינים אותן כ"בלתי-פרלמנטריות".

והיו"ר העיר לנואם: — אין אנו רגילים לצעקות כאלה מעל במה זו... במזנון העירו על כך: — לא רגילים אולם מתרגלים...

"בעד" שהוא נגד, "נגד" שהוא בעד אנשי חירות, מפ"ם; ה"ציונים הכלליים הם בעד חוקה. הדתיים — מה"חולקים ביניהם. מר בר-רב-האי דבר "נגד" ופרופ' דינאבורג — "בעד". האחרון די בר אחרי מ. בגין מ"חירות" והוא החל את נאומו נגד ה"בעד" של מ. בגין:

— למרות שדברי הנואם שקדומי, שדבר בעד החוקה, יכולים לשכנע כל אחד נגד החוקה, אני רוצה להגיד, כי אני בהחלט בעד קבלת חוקה".

באגת כל אוק

נתונה לפעוטיה ולשלומם. בשמחה ורצון קדמו האמהות את המוצר החדש שהוצא זה עתה ע"י "שמני".

שמני לתינוק.

שמן מובחר זה מכיל לנולין המרגיע ומשקט את עורו הרגיש של התינוק.

למען בריאות ילדיך השתמשי בשמן עדין זה לאחר האמבטיה ולפני החלפת החיתולים.

מחיד הבקבוק 170 פרוטה

שמן לתינוק "שמני"

מסיבה בביתו של הקו סול הציני לציר מדינתו שהגיע לישראל

מימין: קונסול ציכוסלובקיה בת"א, ד"ר ז. גרינוואלד, ציר ציכוסלובקיה בישראל, ד"ר א. גולדשטיין, ושרת העבודה ג. מאירסון. צילום: ר. ויסנשטיין